

Fata si luceafarul

Hannah

Eu sunt aici ,
El e acolo,
La mii de ani lumină,
Veghind asupra mea cu har, cu pace
Şi dorinţă.
Eu ziua-ştept şi iar aştept
Ca luna să răsară,
Şi din cer lucind frumos,
Iubitul meu s-apară.
Să mă strângă-n braţe tare ,
Să mă sărute dulce
Cu buze moi şi calde,
Să imi şoptească lin,suav
Doar vorbe de iubire ,
Să mă privească cu ochii blânzi
Ce-s cunoscuţi doar mie.
Mă plimb alene peste rau ,
Aştept să vină seara,
Gandindu-mă la el s-apară
Şi dorul să-mi dispară.
Dar seara nu apare ,
Iubitul meu nu vine ,
Iar eu suspin de dor şi jale
Cu sunete subtile.
Şi merg acasă ca să dorm
Şi-atunci apare luna,
Eu mă opresc din plâns
Şi îmi aştept năluca.
Şi iata-l că apare,
Dar pare prea schimbat
Şi asta rau mă doare.
El vine lângă mine
Şi mă cuprinde-n braţe,
Dar eu nu simt nimic,
Şi-o lacrimă apare.
El mă sărută lung, durerea să-mi aline,
Şi îmi vorbeşte dulce
În şoapte de iubire
Eu nu aud nimic, nici buzele nu simt,
Şi gura rău mă arde
Şi urechile îmi plâng
După auzul vocii lui
Cu tonul său cel blând.

E lângă mine,dar nu-l simt
Și inima mă doare ,
Iar ochii varsă lacrimi lungi,
Fierbinți și-usturatoare.
El știe ca nu poate deloc să mă aline
Și asta-l doare tare.
Se coboara-ncet din pat
Privindu-mă pe mine,
Și eu mă uit la el,dar tot nu văd
Pe nimeni.
Și plângem amândoi
Căci ne iubim cu foc
Ca doi nebuni ce-n lume nu au loc.
El incet se stinge,lumina ușor pălind,
Iar eu mă-nec în lacrimi,tot așa
Murind.
Eu sunt aici,
El nu mai e,
Și parcă nici n-a fost
In cerul ăsta mare,strălucitor,frumos.
El e un zeu,
Eu doar o sclavă,
Ce-am să slujesc mereu
Iubirii noastre dulci
Ce-i îngropată în negurile adânci.
El e aici ,
Eu sunt acolo,
Privind luceafărul plângând,
Cu inima frântă si aruncată pe pământ.
Eu nu sunt eu,
El nu e el,
Suntem nimeni și niciunde
Ce-ar vrea sa fie cineva,
Zâmbind,iubind,trăind.